

marksizm2013

Özgürlükçü solun en geniş tartışma ve eylem platformu 18-23 NISAN İSTANBUL www.marksizm.biz

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 459 ■ 20 Şubat 2013 ■ Fiyatı: 25 krş.

Banş ve özgürlük için

DARBECİLERE AF YOK!

Her askeri darbe gibi 28 Şubat darbesi de insanlık suçudur.

İnsanlık suçu işleyenleri affetmemiz için hiçbir gerekçe yok.

Askerler 28 Şubat darbesiyle sadece bir hükümeti düşürmekle kalmadı.

400 kişiyi tutukladı. 6 milyon kişiyi fişledi.

İkna odaları kurup, öğrencileri başörtüsünü çıkartmaya zorladı.

10 bini aşkın öğretmen istifa ettirildi, binlerce başörtülü öğrenci okuldan ayrılmak zorunda bırakıldı.

Sadece yazı yazdığı ve özgürlük talep eden eylemlere katıldığı için kadınlar idamla yargılandı. Milletvekilleri idamla

yargılandı.

Darbecilere af yok. Çünkü 14 yaşındaki bir çocuğu bile idamla yargıladılar.

Andıçları unutmayacağız!

Sincan'dan geçen tankları unutmayacağız!

Karargahların derinlerinde andıçları planlayanları, sokaklara tankları çıkartanları affetmeyeceğiz, onları affetmeye kalkanları da.

Başbakan "Bu dalgalar Türkiye'yi boğar" diyor. Türkiye halklarını boğacak olan darbe suçunun cezasız kalması, hapiste tutulması gereken devlet görevlileri ve işbirlikçilerinin sokağa salınmasıdır. Buna izin vermeyelim.

28 Şubat: Bir daha asla!

Cunctacı, katil ve ırkçılar! Af yok!

Milli Savunma Bakanı Balyoz davasındaki dijital belgelere şüpheyle baktığını söyledi. Başbakan, uzun tutukluluk sürelerinin adaletsizliğinden söz etti. Koro hemen genişledi ve Ergenekon tutuklularının hala serbest bırakılmamasının vicdanları yaraladığı yönünde bir yaygara kopartılmaya başlandı.

Darbelerin affedilmesi için uzun süre önce başlayan zemin yoklaması devam ediyor. 4. Yargı Paketi'yle KCK tutuklularının affedilmesi gündeme gelince, eğer temiz bir sayfa açılmasını istiyorsak, darbelerin de affedilmesi yönünde, yazan insanlardan da katılımla, darbeci aklama korusu genişledi.

Biz, darbelerin affedilmesini izin vermeyeceğiz.

Darbeler affedilemez. Yargılama süreçlerinde karşılaşılan hatalardan dolayı hapiste yatanlar varsa, onların da haklarını korumak için elimizden geleni yaparız ama darbe planlayan, darbe planlarının medya ayağını oluşturan, darbeye toplumsal destek yaratmak için miting düzenleyenlerin affedilmesi, sandığı gibi temiz sayfa açılması anlamına gelmiyor.

Bu kadar pislikten, temizlik çıkmaz.

Henüz, pisliğin tümü açığa çıkarılmadı. Yargılananlar, düşünce suçları, demokratlar, yazı yazdığı için hapis yatan insanlar değil. Toplumla kanlı yıkamak isteyenler yargılanıyor. İrkçılar yargılanıyor. Cinayetçiler yargılanıyor. Azınlık düşmanları yargılanıyor, Danıştay cinayetini işleyen, Cuhuriyet gazetesini bombalayan, Hrant Dink'i öldüren iklime katkıda bulunan, Rahip Santoro cinayetinde, Zirve yayınevi katliamında parmağı olan, ellerinde cinayet krokipleri bulunan, partileri kapatan, binlerce Kürtü öldüren, bu cinayetlerin planlarını yapan, başörtülülere zorbalık yapan, savaş isteyen, barış sürecinin lafına dahi tahammülü olmayan, darbe yapmak için örgütlenen, silahları toprak altına gömen, ordunun olanaklarını, parasını, personelini camileri bombalamak, insanları işleme için kullananlar yargılanıyor.

Temiz sayfa açılmasını isteyenler, bu yargılamaların devam etmesini savunmak zorunda. Darbe davalarını sulandıranlar, şimdiki zafer kazanmak için yeni deneme atışta kalktı. Bu atışı engellemek zorundayız. Darbeciler, siyasi mahkûm değildir. Adı cunctacıdır. Adı çetecilerdir. Bu çetenin tümü dağıtılmadan, darbeci her bir komutan emekli olup olmadığına bakılmaksızın itibarsızlaştırılmadan, Özel Harp Dairesi, Seferberlik Tetkik Kurulu tasfiye edilmeden, askeri vesayet güçlendiren yasal tüm düzenlemeler değiştirilmeden temiz bir sayfa açılmaz.

Temiz bir sayfa isteyenler, 23 Şubat Cumartesi günü, "Darbecilere af yok! 28 Şubat bir daha asla!" sloganıyla yürüyecek olanlar. Darbecilerden arınmış, katillerin yargılandığı bir sayfanın ancak temiz bir sayfa olacağını bilenenler. Demokrasiyi savunanların yeri, işte burasıdır!

si
sosyalist işçi
diyorki

Bir daha asla!

Neredeyse her on yıla bir darbenin düştüğü Türkiye'de 28 Şubat 1997'de gerçekleşen darbenin üzerinden 16 yıl geçti. Ancak 28 Şubat, geçmiş, olmuş ve bitmiş bir darbe değil, hala izleri devam ediyor.

28 Şubat darbesi 1000 yıl süreci varsayarak gerçekleştirilmiş bir darbedir. Asker elitlerin kafasında Türkiye'nin militarizasyonu sürecinin son aşamasıydı. Yargısından medyasına, sendikalarından üniversitelerine kadar bütün toplumsal kesimlerin onayıyla gerçekleştirildiği varsayılmıştı. Hayata geçmemesi, gerçek olmaması için hiçbir sebep yoktu.

Ancak toplum, tıpkı bundan

önceki toplumsal mühendislik planlarını kabul etmediği gibi bunu da kabul etmedi. 28 Şubat'ın başta gelen mağdurları olan başörtülü kadınlar, darbeden hemen sonra Ekim 1998'de El Ele eylemleriyle sokaklara çıktılar. İstanbul, Ankara, Erzurum, Van, Kocaeli, Samsun, Çorum, Kayseri, Şanlıurfa, Gaziantep, Malatya, Kahramanmaraş, Adıyaman, İskenderun, Yozgat, Bursa, Trabzon, Elazığ, İzmir ve Aydın'da binlerce başörtülü kadın polisin saldırısına rağmen gösteriler düzenledi.

O günden bu yana başörtülü kadınlar üniversitelerde, iş yerlerinde, hukuksal alanlarda

mücadelelerine devam etti.

Katsayı uygulamasından mağdur olan öğrenciler, Danıştay kararlarına rağmen mücadele ettiler. 28 Şubat sürecinde ordudan atılan askerler bile dernekler kurarak 28 Şubat'ın dayatmalarına karşı çıktılar. **Darbelerle Karşı 70 Milyon Adım**'ın öncülüğünde 'Erken Final: Bin Yılın Sonu' başlıklı yürüyüşlerde Türkiye'nin dört bir yanında binlerce darbe karşıtı sokağa çıktı ve eğer darbe olursa tankların önüne geçeceğini ilan etti. Vicdan mahkemesi düzenleyerek, 28 Şubat'ın sorumlularını toplumun vicdanında yargıladılar ve mahkum ettiler.

Erken final: 1000 yılın sonu

28 Şubat darbesinden bahsederken diğer darbelerden farklı olarak hep bir 'süreç'ten bahsedilir, **'28 Şubat süreci'** denir. Çünkü 28 Şubat'ta açılan her delikten sonra karşımıza yeni darbe girişimleri, 28 Şubat'ın istenilen şekilde tamamlanmasını sağlayacak yeni uygulamalar çıktı. '28 Şubat süreci', **Balyoz, Ayışığı, Sarıkkız, Eldiven** gibi başarısız darbe girişimleri, Danıştay baskını ve Cumhuriyet'e bombalı saldırılar, 19 Ocak 2007'de **Hrant Dink**'in öldürülmesi, birkaç ay sonra da **Malatya'da üç Hristiyan**'ın vahşice katledilmesi, **Cumhuriyet mitingleri**, 27 Nisan 2007'de yayımlanan e-muhtıradı, **"Ne muflu Türküm"** demeyenlerin düşman ilan edilmesiyle, **367 krizi**, silin ötesi operasyonlar, patlayan bombalarla devam etti. Ancak, başörtülü kadınlar yalınca, inatla direnmeye devam ettiler. **Kürtler** eşit haklar için mücadele etmeyi sürdürdü. Hrant'ın arkasından yüz binler yürüdü; yetmedi, mahkeme kararının ardından on binler bir kez daha **'Hepimiz Hrantız Hepimiz Ermeniyiz'** diyerek sokağa döküldü. Korkuyla birbirinden uzak tutulan kesimler yakınlıklaştı. Yalanlar ortaya döküldü. 28 Şubat'ın **"Şeriat geliyor"** iddiasının Bush'un "Irak'ta kitile imha silahları var" gerekçesi kadar uydurma olduğu kadu yargılanmaladı. Halen 28 Şubat'tan dolayı tutuklu bulunanlar derhal serbest bırakılmalı, 28 Şubat sürecinde alınan tüm yargı kararları iptal edilmeli, başörtüsünün önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.

Tüm darbeciler ve işbirlikçileri yargılansın!

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın yürüttüğü 28 Şubat Soruşturması'nda tutuklu sayısı son dalga ile birlikte 72'ye ulaştı.

Tutuklanılan arasında dönemin Genelkurmay 2. Başkanı olan ve 28 Şubat darbesi hakkında **"Demokrasiye balans ayarı yaptık"** diyen **Çevik Bir, Batı Çalışma Grubu**'nun başında bulunan ve aynı zamanda **Balyoz** darbe planının baş mimarı **Çetin Doğan**, eski YÖK Başkanı, milyonlarca öğrencinin hayatını karartan katsayı uygulamasının mimarı, başörtüsü yasağı ile binlerce öğrencinin mağdur olmasına neden olan Kemal Gürüz, **JİTEM**'in neden olduğu ölümlerin bir numaralı sorumlusu olan ve "Veli Küçük'ü tanıyım" diyen Teoman Koman da bulunuyor.

Ankara Cumhuriyet Savcıları Mustafa Bilgili ve Kemal Çetin'in sürdürdüğü soruşturma dosyası kapsamında ilk gözaltılar, 12 Nisan 2012'de

Süleyman Demirel ve Aydın Doğan - 28 Şubat darbesinin bütün aktörlerine henüz dokunulmadı.

gerçekleştirildi. Daha sonra 19 Nisan, 25 Nisan, 8 Mayıs, 28 Mayıs ve 22 Haziran 2012'de, 3 Ocak 2013, 13-14 Ocak 2012'de yapılan operasyonlarda toplam 72 kişi tutuklandı.

Ancak 28 Şubat darbesi, diğerlerinden farklı olarak, toplumun darbeye onayının alınması için medyasından üniversitelerine kadar bütün mekanizmaların işletildiği bir darbe.

Bu nedenle 28 Şubat darbesi sadece askerlerin değil, aynı zamanda medyadan, üniversitelerin, baroların, TUSİAD'ın

yani büyük sermayenin ürünü.

28 Şubat sürecinde sadece askerlerin yargılanması yetmez, 28 Şubat'ın sivil ayağı da yargılanmalıdır. Halen 28 Şubat'tan dolayı tutuklu bulunanlar derhal serbest bırakılmalı, 28 Şubat sürecinde alınan tüm yargı kararları iptal edilmeli, başörtüsünün önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.

Tüm darbecilerin yargılanması için mücadele edenlere katıl:

www.70milyonadim.blogspot.com

Sinop'ta ve Karadeniz'de provokasyon yapanlar yargılsın!

Karadeniz'e barış sürecini anlatmak için giden BDP milletvekilleri gezilerinin ilk durağı olan Sinop'ta ırkçıların saldırısı ile karşılaştı.

Kışkırtılıp sokağa salınmış birkaç yüz gence tıpkı Hrant Dink'in katili Ogün Samast'a takıldığı gibi beyaz bere giydirilmişti.

Milletvekillerinin araçları yağmalandı, basın toplantısı yapacakları bina abluka altına alındı. İçeriye yamcı malzemeler atıldı ve ırkçı güruh linç için fırsat kolladı.

Her demokratik gösteriye gaz bombalarıyla saldıran polis, Sinop'ta ırkçıları dağıtmak için hiçbir şey yapmadı. Tersine onlarla anlaşmalı bir şekilde provokasyona katıldı.

Linç girişimini örgütleyen grupta AKP gençlik kolları başkanı da yer alıyordu. CHP'li belediye başkanı ise hedef göstermişti. Grubun ana gövdesi ise MHP'lilerden oluşuyordu.

Linç girişimine maruz kalan BDP Milletvekili Sırrı Süreyya Önder şunları söylüyor: "Bu örgütlü bir şeydir. Özel harp örgütünün nasıl çalıştığını biliyoruz."

Gezinin bir sonraki durağı olan Samsun'da da faşistlerin provokasyonu ile karşılaşan BDP'liler Karadeniz gezilerini iptal etmek zorunda kaldı. ırkçı provokasyonu kınamak yetmez:

■ Sinop'ta linç girişiminde bulunan herkes gözaltına alınmalı ve yargılanmalı.

■ Sinop ve Karadeniz'de Özel Harp Dairesi'nin faaliyetleri engellenmeli ve derhal soruşturma başlatılmalı

■ Sinop valisi ve emniyet müdürü, olayda yer alan tüm polis şefleri açığa alınmalı.

■ ırkçı saldırganlığın cezasız bırakılmasına son verilmeli. Barışı savunalım!

Suikastların, katliamların, provokasyonların, kara propagandanın arkasındaki örgüt:

Özel Harp Dairesi dağıtılsın

Türkiye'de her türlü karanlık olayın arkasındaki örgütün **Özel Harp Dairesi** olduğu bilinmiyor. İsmi değiştirerek **Özel Kuvvetler Komutanlığı** yapılan bu cinayet şebekesi hakkında yeni belge ve bilgiler ortaya çıkarken TSK basın açıklaması yapıp "İllegal örgüt değil, zan altında bırakmayın" dedi. Bu açıklama başbakanın pek sıkı fıkı olduğu **Genelkurmay**'ın değişmediğini gösterdiği gibi kanlı faaliyetlerinin de devam edeceğinin ilanı anlamına geliyor.

Özel Harp ve **Seferberlik Tetkik Kurulu** kapatılmadan Türkiye'de darbe tehdidinin ortadan kalktığı söylenemez. **Özel harpçiler** yargılanmadan demokrasi ve özgürlüğün gelmesi beklenemez.

➔ **Seferberlik Tetkik Kurulu'nun** kozmik odalarındaki belgeler açıklansın

➔ **Asker ve sivil tüm Özel harp elemanları** deşifre edilip yargılsın

➔ **Kontrgerilla'yı** koruyan Genelkurmay Başkanı ve TSK yönetimi görevden alınsın

➔ **Özel Harp'in** yargılanmaya başlandığı gün,

➔ **Türkiye'nin kanlı tarihiyle gerçek bir hesaplaşmanın** başlangıcı olacaktır.

Özel Harp'te 3 bin kişinin çalıştığı, bunlardan 650'sinin sivil olduğu, il sivil savunma adı altında 200 bin kişinin Özel Harp'le bağlı olduğu söyleniyor

Başkanlığı bırak halkın taleplerini karşıla

Başbakan Yardımcısı **Beşir Atalay**, anayasa konusunda uzlaşma sağlanırsa başkanlık isteğinden vazgeçebileceğini söyledi. Bu AKP'nin toplumsal baskı karşısında tutum değişmesinin sayısız örneğinden biridir ve halkın gücünü göstermektedir.

AKP liderliği dışında başkanlık sistemini en önemli meselemiş gibi öne süren başka bir siyasi yapı yok. Türkiye halkları, Erdoğan'ın başkan olmasıyla değil, ezilenlerin sorunlarını çözecek

demokratik ve özgürlükçü bir anayasanın bir an önce yürürlüğe girmesiyle ilgileniyor.

Başkanlık sisteminin her şeyin sonu olduğunu söyleyenler ise halkın gücüne güvenmeyenlerdir. Darbecileri yargılanan halk, elbette kendi otoriter rejimini pekiştiren AKP'ye de izin veremeyecektir.

Hükümet başkanlık sistemi dayatmasını bırakmalı, **halkın acil sorunlarına** çözüm bulmakla uğraşmalı.

Kılıçdaroğlu ve Baykal aynı fikirde:

Anadilde eğitim ülkeyi bölermiş!

"Kişi ana dilini öğrenme özgürlüğüne sahip olmalıdır. Ama biz ana dilde eğitimin, toplumu böleceği konusunda. O nedenle ana dilde eğitimi uygun görmüyoruz." Bu sözler AKP karşısındaki ana muhalefet partisi CHP'nin lideri Kılıçdaroğlu'na ait.

Özgürlüklerden "yanaymış" gibi davranmayı bile beceremeyen Kılıçdaroğlu bu sözleriyle barışı ve halkların kardeşliğini savunmanın CHP'nin doğasına aykırı olduğunu bir kez daha kanıtladı. Barış süre-

ci devam ederken CHP, Türkiye Cumhuriyeti'nin milliyetçi hasasiyetlerinin beklentisini yapmaya devam ediyor hem de hâlâ "bölünme" paranoyasını kullanarak. Kılıçdaroğlu tıpkı partisinin bir diğer milletvekili **Birgül Ayman Güler**'in ırkçı sözlerine "millet-ulus ayndır" gibi kavramsal kılıf bulmaya çalışması gibi "eğitim-öğretim aynı şeylerdir" diyerek temsil ettiği milliyetçi, tek tipçi zihniyete maske takmaya çalışıyor. *Sosyalist İşçi* sayfalarında pek çok kez vurgulandığı gibi,

"CHP değişti" diyerek özgürlüklerden yana olanlara adres olarak göstermeye çalışanlar fena halde yanıldıklarını anlamak için barış sürecine ve CHP'nin Kürt sorunundaki tutumuna bakmalıdır. Kürt sorunundaki çözüm sürecine karşı hemen devletçi, statükocu reflekslerini çıkıştıran CHP'nin bir "bütün" olduğu Baykal tarafından vurgulandı: "Bütün CHP'liler ve milletvekilleri hem ulusalcı hem de yenilikçidir. Ulusalcı olmadan CHP'li olunmaz."

DSiP Kış Kampı'nda antikapitalist mücadele ve sosyalizm konuşuldu

DSiP'in geçen haftasonu Şile'de düzenlediği kampa oldukça canlı tartışmalar gerçekleşti. Üç günde yedi toplantı yapıldı.

Ümit İzmen'in sunumuyla yapılan "kapitalizm nasıl işler" konusunda 2008'de yaşanan finansal krizin kaynağı ve günümüze etkileri,

Avrupa'nın krizden çıkış stratejileri, işçi sınıfının krize karşı mücadele imkanları tartışıldı.

Ferda Keskin'le birlikte neo-liberal politikalar konuşulurken **Roni Margulies**'in sunumuyla "devrim nasıl bir şeydir" başlığı sürmekte olan Ortadoğu ve Kuzey Afrika

devrimleriyle birlikte ele alındı.

Sinan Özбек'in katılımıyla yapılan toplantıda Kürt sorununda barış süreci, Ergenekon ve darbelere karşı mücadelenin önemi farklı şehirlerden DSiP'çilerinin ve aktivistlerin katkılarıyla sıkça vurgulandı.

- Darbelere hayır
- Barış hemen şimdi
- ırkçılığa dur de
- Başörtüsüne özgürlük
- Hepimiz Ermeniyiz
- Nükleer is-te-mi-yo-ruz
- İklimi değil sistemi değiştir
- Cinsiyetçiliğe, her türden ayrımcılığa son
- Ortadoğu devrimleri kazanacak diyenlerin partisidir DSiP. Üye ol dünyayı birlikte değiştirelim:

0531 451 62 51
0555 637 24 50
www.dsip.org.tr

haftanın yorumu

Yetmez Ama Evet'in pişmanlıkla imtihanı

7 Eylül 2012 tarihli Radikal yazısında Koray Çalışkan "Yetmez ama Evet" demiş olan bir arkadaşıyla yaptığı bir konuşmayı aktarıyor. Arkadaşının Referandum sonrası Kürt sorununun çözüme ihtimaline ümitlendiğini aktardıktan sonra arkadaşının AK Partinin o anki demokratikleşme karşıtı durumu karşısındaki üzüntüsünü aktarıyor. Çalışkan'ın marifetli kalemi sayesinde öğreniyoruz ki Referandumdan sonra, Evet diyenler ve Yetmez ama Evet diyenler değil, "Yeter ve Evet" diyenler kazanmış. AK Partinin önderliği anayasa değişikliklerini eksik bulan, yetmez daha fazlası lazım diyen arkadaşları, sonraki süreçte "AK parti kazandı" için ümitlenmiş arkadaşları döndürüyor. Kısaca arkadaşları Yetmez ama Evet dediği için aslında AK Parti sempatisini ve destekçisi oluyorum.

Üstüne üstlük inatçı arkadaşları özer dilememiş; darbe anayasasının kim de olsa değiştirilmesi için fikir beyan etmiş olması bu değişiklikleri yapmayı öneren partinin programına imzacı olmak anlamına geldiği için olsa gerek, CHP, MHP gibi hayır diyenlere ve BDP de dahil bütün boykotçulara özer borcu olduğunu bir türlü anlayamamış. Hata yaptığını da anlayamamış; oysa AK Parti gibi kapitalist-muhafazakar-milliyetçi bir partinin oyununa gelmiş bir saftırık olan arkadaşları şimdi herkese özer borçlu, herkese karşı mahcup.

Aynı tavrı Yetmez ama Evet diyenlerle röportaj yapan "keskin muhalif" her gazetecide mevcut: Kutluğ Ataman kendisine "pişman mısınız?" diye sorarlara ağzlarının payını vermişti. Simdi de Ömer Laçiner'le Milliyet gazetesi için röportaj yapan Zeynep Miraç aynı pişmanlığı ve özerü nafile duymaya çalışmış. (Bu arada röportajı aktaran T24 haber sitesi "Ömer Laçiner 12 Eylül referandumunda neden AKP'yi desteklediklerini değerlendirmiyor" gibi bir sunuşa vermiş, tanıdık geldi mi? Zeynep Miraç'ın sorularını şöyle: Hayır diyenler haklılık payı veriyor musunuz? AKP'nin kimliğini onaylamaktan rahatsızlık duyuyor musunuz? %42'ye darkafalı demek haksızlık değil mi? Pişmanlık duyuyor musunuz? Destegiye boşa gitti mi? vs...

Pişmanlık, netamet, özerü: bunları duymaya çalışan ve her seferinde hüsrana uğrayan bağnaz Türk solcularının Yetmez ama Evet'ten AKP'den ettiklerinden daha çok nefret etmesinin sebebi açıktır. Bu top raklardan çıkan en özgün politik hareketler Yetmez ama Evet. Yetmez ama Evet politik bir dikotomide geleneksel çatışmaların ötesinde yeni bir yol görülebilen ve bunu bir politik söylem ve eylem birliğine dökülebilen yolu açtı. Bu yolda yürüyüp yürüyemediği tartışılır, tartışılmalıdır ama tartışılan kesinlikle bu değildir. Müstehzi bir sinizm, çoğu zaman hakaret ve hatta gidecek şiddete terçime olan bir nefret söylemidir hüküm olan.

Yetmez ama Evet diyenler 12 Eylül Referandumunun tarihsel momentinde alınacak en özgürlükçü pozisyonu "bu değişiklikler yetmez ama darbe anayasasını az da olsa değiştirmek hiç değişmese de işimiz" olarak görüyor. Bundan dolayı yidirmadeğiliz, kimseye özerü borcumuz yok.

Tolga Tüzün

Bahreyn'de devrim

Arap devrimlerinin Bahreyn'e sıçrayışının ikinci yılında muhalefet gene sokaklara döküldü. 2011 Şubat ayında başlayan ayaklanmanın Suudi Arabistan desteğiyle ezilmesinin ardından muhalefet, devrimin devam ettiğini bir kez daha gösterdi. Binlerce kişi başkent Manama'ya giden yolu keserken polis şiddetle karşılık verdi. Polisin açtığı ateş sonucunda **Hüseyn El-Ceziri** isimli genç bir gösterici hayatını kaybetti.

Bu cinayetle beraber iki yılda ayaklanmada ölenlerin sayısı 55'e yükseldi.

El-Ceziri'nin cenaze töreni yine Bahreyn polisi tarafından engellenmeye çalışıldı.

Caddeleri ve sokakları cenazeye katılımları engellemeye amacıyla güvenlik çemberine alan polis başarılı olamadı. **14 Şubat Devrimci Gençler Koalisyonu'nun** açıklamasına göre muhalifler güvenlik çemberini yarmayı başardılar.

Şii-Sünni kavgası mı?

Tunus'ta diktatör **Bin Ali'nin** bir devrim sonucu devrilmemesinden sonra yayılan ateş Bahreyn'e de sıçradı. Bahreyn'de yaşayanların çoğu Şii mezhebine mensup ancak iktidarda Sünni bir krallık rejimi var.

Bu sebeple Bahreyn'de yaşananlar medyaya çoğunlukla bir mezhep mücadelesi gibi yansıyor. Oysa hareketin önde gelen isimlerinden **Maryam al-Khawaja'nın** da belirttiği gibi bu bir mit.

Gösterilerin başlangıcında Şiiler, Sünniler, Şii-Sünni karışık ailelerden gelenler, gayrimüslimler ve ateistler hep beraber harekete geçtiler. İstekleri kralın, daha önceden gelen isimlerinden **Maryam al-Khawaja'nın** da belirttiği gibi bu bir mit.

Bahreyn mevcut **Kral Hamad Bin İsa el Halife**'den önce babası Emir İsa Bin Salman El Halife tarafından yönetiliyordu. Emir yönetimindeki Bahreyn'de siyasal baskı inanılmaz boyutlardaydı. 1999

yılında babasının yerine geçen Hamad ise bir dizi siyasi reform gerçekleştirdi; politik tutuklular serbest bırakıldı, sürgündeki Bahreyn'liler ülkeye geri döndü ve Devlet Güvenlik Mahkemesi kaldırıldı. Ancak muhaliflerin umutları Hamad'ın 2002 yılında kendini kral ilan etmesiyle sona erdi.

Hamad, anayasayı değiştirerek parlamentoyu hiçbir gücü olmayan bir kurumla çevirdi. Parlamentonun yarısını kendisi atıyor, yarısı ise seçime geliyor. **Ülke nüfusunun %70'ini oluşturan Şiilerin** önünü kesmek için bölgesel bir seçim sistemi getirdi.

Ülkenin en büyük istihdam alanlarından birini İçişleri Bakanlığı ve güvenlik güçleri oluşturuyor ancak buralarda Şiiler istihdam edilemiyor bile. Bir yandansa diğer ülkelere binlerce Sünni, Bahreyn vatandaşlığına kabul edildi. Yani Hamad, sistematik bir biçimde nüfus dengesiyle

oynamaya ve ülkeyi Sünnileştirmeye çalışıyor.

Arap Baharı devam ediyor

Suudi Arabistan ile Bahreyn arasında çok ciddi bir işbirliği mevcuttur.

O kadar ki son günlerde yapılan görüşmelerle iki ülkenin birleşmesi gündemde. Gösterilerin başlamasından kısa bir süre sonra Suudi Arabistan 1000'den fazla asker yollayarak muhalefeti dağıtmaya çalışmıştı. İki ülke de göstericileri İran ajanlarıyla suçluyor ve devrimin önünü kesmeye çalışıyorlar.

Bahreyn'de yaşanan süreç, **Ortadoğu devrimlerinin** bir parçası. Tüm devrimlerde olduğu gibi, Bahreyn'de de süreç bir halk hareketi ile başladı ve diktatörler süreci bir mezhep kavgası gibi göstermeye çalışıyor.

Bahreyn halkı ise saldırıya sokakta yanıt vermeye devam ediyor.

Sosyalizm din düşmanı mıdır?

Sosyalizm, din düşmanı değildir. Sosyalistleri din düşmanı ilan etmek, egemenlerin sosyalizm ete kemiğe bürünen bir kitle hareketi olarak, yani örgütlü işçi sınıfının siyasal mücadeleler sahnesine adım attığı andan itibaren bıkmadan şışirdikleri bir yalandır.

Dini inanca sahip olan kitleleri sosyalizm fikrinden uzak tutmak için, bu yalan, etkili bir propaganda işlevi de görmüştür.

Ama bu yalının etki sahibi olmasının tek nedeni, egemenlerin bir yalanı yaygınlaştırma gücü değil sadece. "İlerici" olduğunu ilan eden ve ilericiliğin en önemli kıstasının kitleleri dinle kurtaracak bir siyasal faaliyet çizgisinin benimsenmesi olduğunu savunan bir sol anlayış da egemen sınıfların ekmeğine yağ sürdü ve sürmeye devam ediyor.

Aşağıdaki sosyalizm geleneğinin dinle ve dindar kitlelerle bu türden tepeden inmece, "aydınlatmacı", "ilerici" bir ilişki hiç olmadı. Sosyalizm işçi kitlelerinin kendi eyleminin ürünü olacağına, kitleler, kurtarıcıların ilham veren kahramanca eylemleriyle değil de, kurtarıcılardan da kurtulmalarını sağlayacak kendi mücadeleleriyle sosyalizmi kurabileceğine, sosyalizmin kuruluşunu insanların din fikrinden kopmalarına erteleyen "aydınlanmacı" sol yorum, ütopyik sosyalizmin yeni bir yorumu olabilir ancak.

Türkiye'de ilerici bir gelenek sanılan Kemalizm ve sosyalist geleneğin cisimleşmiş hali sanılan Stalinizmin dine ve dindar kitlelere yaklaşımları, gericilikle mücadele başlığıyla özletenebilecek bir devlet zorbalığıdır. Bu iki gelenek, sol ve demokrasiyle alakasızdır ve dini, bir devletin çıkarları gereği devlet karnamesiyle yasaklanabilecek papay bir ideoloji ve ilericiliğin düşmanı, solun savaşması gereken bir düşman olarak görülür.

Oysa din, kapitalizm altında acı çeken insanların sığınağıdır. Ne bu sığınak ne de sığınan insanlar sosyalizmin düşmanıdır.

Sosyalizm, milyonlarca işçinin mücadelesinin ürünü olabilir. Milyonlarca işçi, mücadele içerisinde değişir, kendine güven kazanır, dünyanın neden kalpsiz olduğunu kavrar. Sığınacağın gerekli olup olmadığına mücadele içerisinde karar verir.

Kapitalizmi, aydınlanmış bir grup orta sınıf ateistin eyleminin devireceğini düşünenlerin zaman içinde işçi düşmanı olmalarında şaşılacak bir şey yok.

50 bin kişi Beyaz Saray'a yürüdü:

İklimi değil sistemi değiştir

17 Şubat Başkanlar Günü'nde 50 bin kişi **Keystone Boru Hattı'nın** yapılmasını engellemek ve iklim değişikliğine karşı harekete geçilmesi için Beyaz Saray'a yürüdü.

Boru hattının yapılmasıyla, Kanada'daki kumul petrolünün Amerika'ya taşınması ve oradan ithalatının önünün açılmasını hedefliyorlar. Keystone boru hattının yapılması hem onbinlerce

ağacı, **ekosistemi yok edecek** hem de **iklim değişikliğini** durdurmak konusunda geri dönülemez bir adım olacak.

Bu korkunç girişimi durdurmak için harekete geçen on binlerce insan yeni bir hareketi de başlattı.

Bu hareket bir çok farklı kesimden oluşuyor. Veganlar, rahipler, hiphop şarkıcıları, Hollywood starları, gençler, çocuklarıyla birlikte anneler, kızıldireniler, siyahlar, beyaz-

lar... Hedefleri ise ortak: İklim değişikliğini ve getirdiği felaketleri durdurmak!

Aktivistler şöyle diyor: "Artık iklim değişikliği bir çevre hareketinin de ötesinde bir varoluş mücadelesi ve varoluş mücadelemizi politikacıların sözleriyle geciktiremeyiz. Şimdiye kadar söylediklerinizi duyduk, şimdiki yaptıklarınızı görmek istiyoruz." Siz de küresel ısınmaya karşı küresel mücadelenin bir aktiviti olabilirsiniz. İklim aktivistlerinin mücadele ağı olan Küresel Eylem Grubu'na katılın:

www.kureseleylem.org

